

Ne Kadar Seflim Hüzün İçinde ki Acizim

– Yazan Adam · 24 Kasım 2011

Sen bilir misin
hissizliğin yorgunluğunu,
Kalb ikliminde solgunun umutsuzluğunu,

Çaresiz sukutun
sineme hicran akıttığını,
Halimin kuraklığında şevkim kalmadığını.

Düşlerimde,
ne kadarda umuda uzansam,
Olmayacak hayaller avuntusunu yaşasam,

Yalnızlık acısını
hazanın yaprağına yazsam,
Halimin hazin sayfalarını birde sana açsam.

Kokunla şevki
bahara yaslanarak uzansam,
Hasretimin dallarında senin halini solusam,

O an tamamen
sessizliğin hükmünü tanısam,
Aşkın umutlarında kalbimin sahibine varsam.

Öyle ömür
yaşadım ki halimin o susuzluğunda,
Muhabbetin yıllarca uzağında bağ bozumunda,

Yapraksız dallar
yozluğunda korkuları yanında,
Fakirliğin kucağında çaresizliğimin korkularıyla.

Melül melül baktım
yıllarca hasretin sancısıyla,
Varlığın bilinmeyen adresine yazında sığağında,

Bilginin kıtlığında,
idrakimin fevkalade uzağında,
Umutların solgunluğunda, avuntunun kucağında.

Ben sana ne söyleye
bilirim, bilirim ki sen eminsin,
Ruhunun enginliğinde kalbini nizam eden nefessin,

Hakkı bilen,
kanaatle güçlenen sabrın müdavimisin,
Gülün kokusuyla şekillenen bahtiyarın ta kendisisin.

Sana nasıl bu sefil
halimi anlatırım çaresiz kalırım,
Haline müdrik olmak için ne bahanelerde dolaşırım,

Uzaktardan nazarımla
yaklaşırım ancak sakinleşirim,
O devranında Salih olmak için varlığımdan geçerdim.

Bilirin ve sessizliğimde
kendi halimde kelim ederim,
Yazmanın yanıklığını sinemde her zaman hissedeniim,

Aşkın ikliminde,
adresin mücerretliğinde yine sefilim,
Ben kendi dertlerimle hüzün içinde nefeslen hederim.

Mustafa CİLASUN